

Пивний туризм – різновид туризму, що має на меті дегустацію, споживання, купівлю пива безпосередньо на місці у виробника. Експерти пивного туризму визначили найкращі його напрями: Чехія, Німеччина, Ірландія, Бельгія, Нідерланди.

Апітуризм (медовий туризм, бджолиний туризм) – різновид туризму, що має на меті дегустацію, споживання, купівлю продуктів бджільництва (мед, віск, прополіс, маточне молочко, бджолина отрута, бджолиний підмор, перга, забрус, гомогенат з трутневих личинок) безпосередньо на місці у виробника. З давніх-давен відомо про лікувальні властивості відпочинку на пасіці, сьогодні пасіки стають екскурсійним об'єктом для туристів. Успішно розвивається апітуризм в країнах Європи – там він має також назви honey tourism (медовий туризм) та bee tours (бджолотури).

Отже, провівши аналіз вищенаведених даних про особливості формування асортименту туристичних компаній можна зробити висновок про те, що на сьогоднішній день в туристичному бізнесі високою популярністю користуються такі види туризму як: зелений туризм та гастротуризм. Зелений туризм приваблює клієнтів красою природи, особливо це є актуальним для жителів сучасних мегаполісів. Гастротуризм знайомить людей з місцевим колоритом та традиційними стравами в різних куточках світу.

Література.

1. Що таке зелений туризм: його особливості та різновиди.
URL: <https://tourkazka.com/shcho-take-zelenyy-turyzm-osoblyvosti-ta-riznovydy/>
2. Класифікація видів туризму за метою.
URL: <https://buklib.net/books/23275/>

ВДОСКОНАЛЕННЯ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ТУРИСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

***ЗАБРОДСЬКА Г.І., К.Е.Н., ДОЦЕНТ,
ШАРАВІН І.В., СТУДЕНТ,
ДЕРЖАВНИЙ БІОТЕХНОЛОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ***

Сучасні умови господарювання вимагають пошуку шляхів підвищення ефективності діяльності окремих галузей національного господарства, регіонів та держави в цілому. В даному аспекті особливої уваги заслуговує туристична галузь, що є однією з найбільш

перспективних, динамічних та прибуткових галузей світового господарства, акумулює наявний природно-рекреаційний потенціал, професійне використання якого створює можливості для отримання значних прибутків. Її розвиток потребує регулювання та підтримки з боку держави, адже ринкові відносини, жорстка конкуренція вимагають вирішення нових завдань, адекватного реагування держави на значні зміни як зовнішнього, так і внутрішнього середовищ, врахування специфіки функціонування організацій індустрії туризму. Тому великого значення набуває активна політика держави щодо підтримки та розбудови туристичної сфери, розвитку туристичної інфраструктури, створення умов для підвищення привабливості регіонів для іноземних і внутрішніх туристів, поліпшення якості туристичних послуг, забезпечення їх комплексності.

На сьогодні в Україні склалася ситуація, коли з одного боку вже є певний досвід законодавчого регулювання туристичної сфери, а з іншого – постає питання гострої необхідності розширення нормативно-правового забезпечення туристичної діяльності у зв'язку з виникненням ряду якісно нових, соціально-економічних, суспільно-політичних та інших умов. Метою такого регулювання є створення конкурентоспроможного на міжнародному ринку національного туристичного продукту, здатного максимально задовольнити туристичні потреби як населення країни, так і іноземців. Важливо, щоб управління туристичною галуззю охоплювало серед інших питань як удосконалення самої структури управління, так і реалізацію державної політики у цій галузі шляхом координації діяльності центральних і місцевих органів виконавчої влади та суб'єктів підприємництва [1]. Важливе значення має також вдосконалення державної статистики з питань туризму з урахуванням міжнародних стандартів та досвіду інших країн. Одним з найважливіших напрямів державної політики у туристичній галузі є підвищення ефективності інформаційно-комунікаційної інфраструктури, створення позитивного образу України як туристичної держави та активізація просування національного туристичного продукту як на внутрішньому, так і на міжнародному ринку туристичних послуг завдяки організаційній та фінансовій підтримці підприємств та організацій туристичної галузі з боку центральних і місцевих органів виконавчої влади [2].

Інше питання, яке має бути вирішене в найближчому майбутньому, це ефективне співробітництво центральних та місцевих органів влади з приватним бізнесом щодо розвитку туризму. Створення та підтримка культурної спадщини України, державних музеїв,

національних парків і театрів є вирішальним фактором приваблення іноземних туристів до нашої країни і створення стабільного внутрішнього і зовнішнього туристичних потоків.

Серед інших напрямів вдосконалення державного регулювання туристичної діяльності в Україні є:

- розробка та втілення в життя туристичної політики, її демократичне обговорення та контроль відповідно до особливостей регіону, цілей його розвитку;

- заохочення та сприяння потенційним інвесторам;

- класифікація та реєстрація суб'єктів туризму, туристичних послуг, гарантування їх високої якості шляхом ліцензування та сертифікації;

- інформаційне забезпечення, збирання даних та їх аналізу для прийняття рішень;

- підготовка кадрів високої кваліфікації для роботи у сфері туризму;

- планування розвитку туристичної інфраструктури;

- координація суб'єктів туристичної діяльності;

- інформація для туристів, їх супровід;

- дозвілля туристів;

- проведення конференцій, конгресів тощо;

- розвиток галузі, туристичне регіональне планування;

- збереження природи та культури;

- кооперація та відстоювання інтересів в об'єднаннях, службах, управліннях;

- робота з пресою, з вітчизняними та іноземними туристичними бюро, туроператорами, транспортними підприємствами [3].

Сьогодні державне регулювання галузі туризму вимагає нових шляхів покращання механізму управління. Як свідчить закордонний досвід, туризм – це масштабна та важлива стратегічна галузь національної економіки, яка є інвестиційно привабливим видом економічної діяльності і виступає не тільки як джерело валютних надходжень у бюджет країни, а є показником культурного розвитку країни.

В Україні на державному рівні необхідний чіткий механізм роботи туристичної галузі. Регулювання в сфері туризму вимагає підвищеної уваги з боку державних органів, відповідальних за організацію туристичної діяльності. Для подолання проблем, які існують у сфері туризму, треба на законодавчому рівні створити цивілізовані умови для того, щоб туристичний бізнес насправді заробив, тоді це буде вигідно всім – і туристам, і туристичним підприємствам, і фахівцям з туризму, і державі в цілому.

Література.

1. Багрій М.В. Вдосконалення державного регулювання туристичної привабливості сільських територій. *Агросвіт*. 2014. № 14. С. 69-72.

2. Станіславська Г.А., Пробоїв О.А. Передумови та перспективи розвитку туристичної галузі України в контексті політики державного регулювання. *Науковий вісник Ужгородського університету: Серія Економіка*. 2017. Вып. 43. Ч. 3. С. 123-129.

3. Давиденко Л.І., Коніщева Н.Й. Шляхи удосконалення механізмів державного регулювання сфери туризму. *Інформаційні технології в управлінні туристичною та курортно-рекреаційною економікою*. URL: http://tyrlib.net/statti_ukr/davydenko.htm

ВПЛИВ ПАНДЕМІЇ COVID-19 НА ТУРИСТИЧНИЙ РИНОК СВІТУ ТА УКРАЇНИ

**КАЛІНІЧЕНКО С.М., К.Е.Н., ДОЦЕНТ,
ДЕРЖАВНИЙ БІОТЕХНОЛОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

Поява смертельної хвороби COVID-19 спричинила величезні фінансові втрати та глобальні кризи у сфері охорони здоров'я та економіки у всьому світі. Як наслідок, відбулося різке скорочення діяльності у індустрії туризму. Пандемія негативно вплинула на поведінку туристів та їх психічний стан. Так, споживачі туристичних послуг стали відмовлятися від запланованих планів туру, побоюючись заразитись хворобою. Необхідно зазначити, що туристичні подорожі збільшують ризик зараження інших пасажирів, тому туристична сфера стала однією із сфер, яка не може втримати свої позиції без мобільності туристів.

Пандемія COVID-19 істотно впливає на стан туристичного та рекреаційного бізнесу в Україні, а отже, відповідно до її наслідків має здійснюватися управління на макро- та мікрорівнях. Наразі весь світ потерпає від наслідків пандемії COVID-19, яка зачепила усі галузі економіки й туристичну зокрема. Туризм є одним із тих секторів всесвітньої економіки, що постраждав найбільше з огляду на обмеження на пересування, а особливо несприятлива ситуація склалася в авіаційній галузі. Проте вплив наслідків пандемії COVID-19 у різних сферах господарської діяльності й у різних країнах різний.

На жаль, поряд із виїзним туризмом значних втрат зазнав і внутрішній туризм. Загалом втрати туристичної галузі в Україні оцінюються у понад 2,5 млрд дол. США. Пізній початок курортно-